

Kyrkliv i
ALVESTA FÖRSAMLING

nummer 2 2020

*"Gud har inga händer
mer än våra"*

**TEMA: JOBBA I KYRKAN –
SOM ANSTÄLLD ELLER IDEELL**

SIDAN 4–11

"Gud har inga händer mer än våra"

Så avslutas varje strof i dikten "Vi ska tänka på" av Alvestapoeten Birger Franzén. Detta nummer av Kyrkliv handlar om just det som uttrycks i dikten.

Vi människor är Guds händer här på jorden. Det är vi, *tillsammans*, som förvaltar Guds skapelse och ska ta hand om varandra. Det innebär att vi alla behövs och att var och en är en viktig "kugge" i hjulet för att livet ska fungera för oss alla.

I denna tid, av kris och oro, blir det ändå tydligare hur viktiga vi är för varandra!

Emellanåt möter jag personer som frågar mig vad "kyrkan" egentligen gör för människor. Då brukar jag börja med att fråga vad de menar med "kyrkan".

Oftast visar det sig att man menar att "kyrkan" är de som jobbar där. Missuppfattningen är så vanlig att jag inte längre hajar till.

För "kyrkan" är ju vi, allesammans. ALLA i församlingen har faktiskt uppdraget att vara kyrka. Inte enbart de anställda. Utan ideella medarbetare är vi ingen kyrka.

Sedan jag tog över som kyrkoherde för ganska så exakt fem år sedan, så har ett förändringsarbete påbörjats, där vi funderat kring hur vi tydligare kommunicerar utåt att "kyrkan" inte bara är anställd personal och hur vi ska göra för att bereda möjlighet för fler att engagera sig ideellt i vår verksamhet. Under de senaste åren, har därför tre anställda fortbildat sig genom att gå kursen "Att leda ideella". De har tagit fram både en utvecklingsplan och en framtidsvision, som innebär att var och en som engagerar sig ideellt i Alvesta församling ska känna sig välkommen, hitta sin plats, känna sig viktig och värdefull, uppfatta att dennes kompetens tas till vara och på så vis bidra till församlingens utveckling. Vi hoppas kunna komma igång med denna extra satsning under hösten och så småningom uppnå vår vision.

I detta Kyrkliv möter du både ideella och anställda, som berättar om varför de är engagerade i församlingen. Låt dig inspireras och känn dig välkommen att vara med i gänget, du också!

Elisabet Cárcamo Storm,
kyrkoherde Alvesta församling

elisabet.carcamo.storm@svenskakyrkan.se

Foto: Kristin Horn Sällström

*"Världens ondska har vi svårt förklara
lätt är inte heller att förstå
hur Gud bara låter allting vara
- men kanhända är det inte så
Vi har kanske glömt i allt det svåra
- Gud har inga händer mer än våra"*

Birger Franzén

Församlingstidningen Kyrkliv i Alvesta församling utkommer med 5 nummer per år. Den finns också att hämta i våra kyrkor och församlingshem. Vid utebliven tidning eller önskan om fler exemplar, kontakta:

Expeditionen: måndag, tisdag, torsdag, fredag kl. 10-12 **Telefon:** 0472-177 70

Kanslist: Cilla Björknert **E-post:** alvesta.pastorat@svenskakyrkan.se

Tipsa oss: ulla.sigfridsson@svenskakyrkan.se

Gilla oss på Facebook och Instagram
www.facebook.com/forsamlingalvesta
www.instagram.com/alvestaforsamling

Du hittar oss även på hemsidan
www.svenskakyrkan.se/alvesta och
bloggen alvestapastorat.wordpress.com

Inbjudan till dig som målar och skapar!

Våren kommer med sol och värme. Passa på och skapa ute och inne. Du kan t ex måla tavlor, göra skulpturer, dreja, tillverka träalster, textila saker, foto eller vilket material du vill.

Välkommen att lämna in en-två konstverk eller hantverk till oss i augusti, som sedan kommer att presenteras i vårt skyltfönster i Kyrkan Mitt i Byn under hösten.

Varmt Välkomna att delta!

Under sommaren kan du i Kyrkan Mitt i Byn se träalster som prästen Annesophies morfar John och farfar Gusten, skapat.

Tipspromenad!

Välkommen att följa söndagens tema på ett annorlunda sätt.

Varje söndag med start 3 maj, anordnar Alvesta församling en tipspromenad för barn och vuxna i Alvesta samhälle. Ny tipsrunda med nya frågor varje söndag. Vi utgår från Alvesta församlingshem. Starta när du önskar mellan kl 13-15. Vuxna 20 kr, barn gratis - swisch eller kontant. Pengarna går oavkortat till Kvinnojouren Blenda i Växjö. Obs! Tänk på att hålla avstånd till varandra under tipspromenaden. Pågår fram t o m 14/6.

Vi ställer inte in – vi ställer om!

Du gamla du fria!

Onsdagen den 3 juni kommer anställda från Alvesta församling att sjunga vår- och sommarsånger inför Nationaldagen, för dig som sitter isolerad i din bostad. **Öppna dörren, balkongen eller ditt fönster och sjung med!**

Torggatan 8 på innergården	kl. 10.00
Storgatan 6 på gårdsplanen	ca kl. 10.25
Värendsgatan 5 A & B mellan husen	ca kl. 10.50
Gröna gatan 3C & Hjortsbergavägen 6C	ca kl. 11.15
Värendsgatan 12 på bakgården	ca kl. 11.35

Nu blommar det på kyrkogårdarna!

Kyrkvaktmästarna hälsar att de kommer att plantera sommarblommorna, I år blir det fina isbegonior för er som har skötselavtal, omkring vecka 25.

Tack Ulf & Erika!

Sedan den nya dopfunten i Lekaryds kyrka togs i bruk, har den gamla dopfunten gapat tom utan sitt mässingsfat. Ulf Jansson har, på uppdrag, svarvat ett underbart träfat i bok som nu pryder den gamla dopfunten. För att fatet ska ligga perfekt, tog Ulf hjälp av Erika Wallin som tovat en ring av rött garn som fatet nu vilar på.

En ny samlingsplats börjar ta form!

Ni som besöker Skogskyrkogården har säkert sett hur bygget har tagit fart.

Tak, fönster och väggar är nu på plats och snart börjar arbetet med att färdigställa insidan. Om allt går enligt planerna, ser vi fram emot att inviga vår nya samlingsal söndagen den 27 september i samband med gudstjänsten Himlaliv.

Inspelade andakter

Vi kan inte fira gudstjänst som vanligt på grund av restriktionerna gällande Coronaviruset. Men vi har spelat in andakter som finns publicerade på vår hemsida www.svenskakyrkan.se och de finns även på vår Facebooksida, för dig som vill fira andakt hemma.

TEMA: ATT JOBBA I EN FÖRSAMLING

MIA CLAESSON; KANTOR I ALVESTA FÖRSAMLING SEDAN 2010

Mia har ingen bakgrund i kyrkan, men blev ändå kantor!

Text och bild: Ulla Sigfridsson

– Att min mormor och morfar gick i kyrkan, det kände jag till, och min mamma gick dit vid jul och andra högtider. Mer tradition än så hade vi inte. Jag växte upp i Energyda och där fanns inte så mycket att göra för oss barn. Det som erbjöds var barngrupper inom Betel och där var alla vi ungar med. Vår ledare hette Barbro och hon var den snällaste människan jag visste. Det var hon som gav mig den goda bilden av kyrkan.

Ny kantor

När Mia var 15 år kom det en ny kantor till Energyda. Han startade en kör som Mias mamma tyckte att hon skulle vara med i.

– Nu när det finns någon som vill göra nåt för ungdomar ska du ge det en chans, sa mamma. Jag var inte särskilt intresserad, hade fullt upp med mitt hästintresse, men gick ändå med i kören. Ganska snart upptäckte jag att jag nog hade lättare än de flesta att hänga med, vilket gjorde det roligt att sjunga. Jag fortsatte i kyrkokören och blev även hjälpledare i söndagsskolan, vilket passade mig som tycker om det pedagogiska. Mitt mål var att bli lärare.

Inga planer på att bli kantor

Mia trivdes bra i kyrkan och fick också möjlighet till gratis sångundervisning via församlingen mot att hon ställde upp som solist i olika sammanhang.

– Jag hade inga planer på att bli kantor, tills den nye kantorn en dag frågade mig vilket som var mitt drömyrke. Jag funderade en stund och sa sedan ”kantor”. Det låg långt utanför min räckvidd, trodde jag då, eftersom jag inte spelade särskilt mycket, så jag hade inte vågat tänka tanken. Men jag gillar det som ligger nära människor, och att få dem att må bra, vilket sång och musik gör.

Utbildningsdags

Mia sökte in på en förberedande kantorsutbildning på Oskarshamns folkhögskola. Den gick hon i två år innan hon sökte in till kantorsutbildningen och efter två år där fick hon sin examen.

– Det roligaste med utbildningen var att jag hela tiden fick lära mig nya grejer och umgås med kreativa människor. Jag älskar att lära mig nytt och vi var 17 tjejer, med samma intresse, som gick utbildningen tillsammans. Vi pratade, spelade och sjöng och hade så kul!

Musiken är viktigast

Mia säger att musiken är det viktigaste för henne i hennes jobb som kantor.

– Musiken spelar stor roll i kyrkan, både i glädje och sorg, och är väldigt kraftfullt när det gäller andlighet, känslor och välmående.

Mia har haft flera ”Må-bra-körer” i församlingen, där man sjunger utan prestation eller krav, och det stora deltagandet har stärkt hennes tankar om att musik och sång verkligen får människor att må bra.

– Jag har hört att indianerna har samma ord för röst och livskraft, det är mäktigt! ■

UTBILDNING TILL KYRKOMUSIKER

Läs mer på <https://www.svenskakyrkan.se/utbildningsinstitutet/att-bli-kyrkomusiker> eller kontakta Mia Claesson, tel 0472-177 75.

ORGELUTBILDNING, KOSTNADSFRI

All musik är viktig men i Svenska kyrkans tradition har orgeln en särställning. Som ett led i rekrytering- en av framtida kyrkomusiker tar vi emot orgel- elever. Du behöver inte ha spelat piano innan och du kan börja redan i 6-7-årsåldern.

För mer information kontakta kantor Gunilla Erikson, tel 0472-177 74.

ANNESOPHIE FÄRDIGH, PRÄSTVIGD 2012.
KOMMINISTER I ALVESTA FÖRSAMLING SEDAN 2015

Det är på riktigt!

Text: Ulla Sigfridsson Bild: Kristin Horn Sellström

Som präst möter man människor i skeenden i livet, när det är på riktigt. I glädje och sorg, precis som vi är – helt utan roller. Det är Annesophie, eller Anso som hon också kallas, som sammanfattar hur det är att vara präst.

Gud finns

– Jag har alltid, ända sedan jag var ett litet, litet barn, vetat att Gud finns. I min familj var ingen aktivt kristen men min mormor hade en stark och trygg gudstro och jag var hos henne jag varje dag. Vi bodde grannar ute i Bergunda där jag växte upp. Mormor betydde så mycket för mig.

Hemlig minneslund

– Jag minns att jag, sexårsaldern, ville ha en plats att gå till för att minnas både djur och människor jag mist. Så jag skapade en egen minneslund som ingen visste om, där jag markerade varje människa, hund och katt med kors som jag skapade av kvistar och rötter. Det var min egen hemlighet.

Söndagsskola

– Jag gick i söndagsskolan och jag ”köpte” allt de sa, jag var verkligen troende och så fort jag träffade någon människa, exempelvis på mina föräldrars fester, så frågade jag dem – Tror du på Gud? Några tyckte nog att jag var riktigt jobbig, säger Anso med ett skratt.

Konfirmationen betydde mycket

– Jag var nog både en krävande och rolig konfirmand för vår underbara präst Ingvar Stridh. Jag hade tusen frågor jag ville ha svar på. Inte för att jag behövde blir övertygad i min tro, det var jag redan. Men jag ville veta allt. Jag minns att när vi skulle konfirmeras så skulle någon få bära korset, ingen mer än jag ville, och jag var så stolt och lycklig när jag bar det.

Livet går vidare

Efter konfirmation och skola så träffade Anso sin man och fick barn. Hon jobbade som undersköterska inom psykiatri och inom omsorgen. Barnen började gå i barngrupp i Västrabokyrkan och Anso engagerade sig där.

– En dag kom församlingspedagogen till mig och sa att hon tyckte jag skulle söka hennes jobb, eftersom hon skulle börja plugga. Jag sökte och fick jobbet och tänkte att jag nog skulle vidareutbilda mig till församlingspedagog.

Utbildning

Anso fick genom församlingen möjlighet att läsa en kurs i teologi på distans.

– Jag blev så intresserad, inte minst av gamla testamentet, att jag började fundera på om jag inte skulle utbilda mig till präst istället.

Efter ett basår i religion på Växjö universitet, då Anso både jobbade, pluggade på 75% och hade två små barn att ta hand om, var det dags att söka prästutbildning i Lund. Då behöver man bland annat skriva ett brev till biskopen. Därefter blir det flera olika intervjuer med bland annat biskopen, rekryteraren och psykologer.

– Jag minns hur nervös jag var när jag satt i väntrummet i biskopens Östrabo för att få besked om jag var antagen eller ej. Pinan blev kort: antagen! 2006 började min utbildning i Lund. Jag pendlade med tåg varje dag – det blev långa dagar! Utbildningen var fantastisk, jag fick hela tiden bekräftat att det jag tror på är sant. Bitarna föll på plats.

Prästvigning

Med sin magisterexamen på plats 2012, prästvigdes Anso av biskopen Jan-Olof Johansson, en stor dag i hennes liv.

– Jag grät så tårarna skvalade av glädje under ceremonin. Att lilla jag skulle få vara Guds redskap, det var så stort för mig.

Efter prästvigningen kom Anso till Vislanda-Blädinge pastorat där hon gjorde sitt pastorsadjunksår innan hon blev färdig komminister. 2015 gick hon vidare till Alvesta församling.

– Att vara präst är ett fantastiskt jobb. Jag får ta del av människors liv och får deras förtroende. Tystnadsplikten är otroligt viktig för mig och så även för min man. Han frågar aldrig vad jag varit med om, han ger mig bara en kram om han märker att det varit tufft. Det är ett magiskt yrke och det finns människor jag mött och händelser jag varit med om som jag aldrig kommer att glömma! ■

UTBILDNING TILL PRÄST

Läs mer på <https://www.svenskakyrkan.se/utbildningsinstitutet/att-bli-prast> eller kontakta Annesophie Färdigh tel 0472-177 98

HELENA KRONSTRAND;
PEDAGOG I ALVESTA FÖRSAMLING SEDAN 2004

– Gud fångade in mig!

Text: Ulla Sigfridsson. Bild: Kristin Horn Sellström

Helena Kronstrand, pedagog i Alvesta församling, säger det med en självklar övertygelse.

– Nu när jag ser på det i efterhand så ser jag så tydligt att Gud ledde mig till det jag skulle jobba med. Jag kommer aldrig att byta yrke, jag har världens bästa jobb.

Gymnasielärare

Helena pluggade till gymnasielärare och pendlade från Karlskrona till Växjö under ett år. Som resällskap hade hon en prästson och de började diskutera tro och liv och genom honom fick Helena reda på att man kan jobba som pedagog i en församling, något hon inte visste då.

– Jag är inte uppvuxen i en aktivt kristen familj men redan när började Kyrkans barntimme så insåg jag att jag hamnat rätt och där fann jag min tro. När jag blev lite äldre blev det miniorerna och så småningom konfirmerades jag, det var en spännande tid i mitt liv.

Mannen bytte inriktning

Av en händelse, som berodde på att det var ont om systemvetarjobb när Helenas man var klar med sin utbildning, så fick han jobb som församlingsassistent i en församling nära Karlskrona, där paret bodde då.

– Martin jobbade kvar där i fem år och även detta spelade in i mitt yrkesval. När jag var klar med min lärarutbildning 2004 fanns inga jobb, jag sökte många men kom inte ens på intervju. Råkade få se en annons att Alvesta sökte en församlingspedagog, sökte och fick jobbet. Många i min omgivning ifrågasatte mitt val och att jag skulle pendla så långt varje dag. Trots det vaknade jag varje morgon och kände att jag gjort helt rätt val. Och det har jag aldrig ångrat! Så snart jag börjat i församlingen skickade kyrkoherden iväg mig på Kyrkans grundkurs. Under tre års tid pendlade jag till Alvesta från Karlskrona innan vi tog beslutet att flytta till Lekaryd.

En dag på jobbet

Helenas arbete består både av möte med människor i olika åldrar och administrativt arbete. Hon är budgetansvarig

för barn och ungdomsverksamheten, kontakter med skolor och, tillsammans med prästerna, ansvarig för konfirmandverksamheten. I jobbet ingår att leda tjejgrupp, ungdomsledare och konfirmander samt att leda samtalsträffen ”Lunch med Gud”. Dessutom är hon utbildad att leda Bibeläventyret för årskurs 4.

– Jag är ute i skolorna och berättar om gamla testamentet. Vi pratar inte om tro, utan vi redogör bara vad det står i bibeln på ett enkelt sätt.

Onsdagar, som är Helenas mest hektiska dagar, börjar redan kl 8 på morgonen och slutar inte förrän kl 21 på kvällen.

– Vi börjar med morgonbön och dagen avslutas kl 21 efter en träff tillsammans med alla våra ungdomsledare.

Bästa jobbet

Helena älskar sitt arbete. Den pedagogiska delen är viktigast för henne, att få vara med och utveckla olika grupper på ett bra sätt. Det var hon som startade upp tjejgrupper för 16 år sedan, en mötesplats för tonårstjejer där de får prata om både jobbiga och roliga saker. En annan sak som hon älskar är att vara med och planera och genomföra temamässor.

– Mitt yrkesval har jag aldrig ångrat! Jag har förutom min lärarexamen gått kyrkans grundkurs och många fortbildningar inom teologi eftersom det intresserar mig. Men den specifika utbildning som gör att jag får kalla mig församlingspedagog, har jag inte.

Gud har visat vägen

– När jag tittar bakåt så ser jag att Gud har väglett mig fram till där jag är idag. Pusslet har fallit på plats. Allt passar in och jag har alltid känt mig hemma med Gud, aldrig ensam. ■

UTBILDNING TILL FÖRSAMLINGSPEDAGOG

Läs mer på <https://www.svenskakyrkan.se/utbildningsinstitutet/att-bli-forsamlingspedagog> eller kontakta Helena Kronstrand tel 0472-177 76

MALIN HJERTQUIST; DIAKONIASSISTENT I ALVESTA FÖRSAMLING SEDAN 2009

-Att jobba med diakoni innebär att man hjälper alla som har behov, oavsett religion, nationalitet, ålder, sexuell läggning eller kön!

Text: Ulla Sigfridsson. Bild: Kristin Horn Sellström

Malin Hjertquist, diakoniassistent och ansvarig för den diakonala verksamheten, är mycket tydlig på den punkten. Hon säger att diakoni handlar om att hjälpa människor i utsatthet och att våga säga ifrån när människovärdet hotas.

Gud som haver barnen kär

– I min barndoms familj har det alltid funnits en gudslängtan, även om vi inte gick i kyrkan särskilt ofta. Vi läste alltid bönen ”Gud som haver” varje kväll innan vi skulle sova. Jag gick i kyrkans barntimme och i Ansgars i Alvesta*. När vi flyttade till Slätthög gick jag med i kyrkokören, eftersom jag alltid har tyckt om att sjunga. Det var nog där jag hittade min väg in i kyrkan, även om jag alltid haft min tro på Gud. Det har varit självklart för mig att Gud finns.

I kyrkokören fick sången en annan dimension för Malin. Att sjunga stämmor, medverka i gudstjänster och åka på körresor till vänorten i Tyskland betydde mycket. Däremot var det ingen självklarhet att hon skulle jobba i kyrkan.

Beteendevetare

– Jag utbildade mig till beteendevetare och tog min fil kand och tänkte jobba inom det området. När jag var klar med min utbildning fanns det inte så många arbeten att söka och när jag fick veta att det fanns ett ledigt jobb som församlingsassistent i Vislanda församling sökte jag, och fick det.

Förfrågan från Alvesta

– När Helena Kronstrand skulle vara föräldraledig fick jag frågan om jag var intresserad av att ta ett vikariat för henne i Alvesta församling. Jag gick på intervjun, fast besluten att säga nej eftersom jag inte tänkte byta ett fast jobb mot ett vikariat.

Mötet slutade helt annorlunda. När kyrkoherden hörde om Malins bakgrund så blev hon erbjuden ett fast jobb, först som pedagog och när Helena kom tillbaka gick Malin över till diakonalt arbete. Ett jobb som hon älskar. Hon har också genomgått Kyrkans grundkurs.

* Svenska kyrkans scoutrörelse mellan 1946-1993.

Gör skillnad

– Det bästa med jobbet är att det är så varierat. Ena stunden håller jag i språkundervisning för muslimska kvinnor som har haft det svårt i livet för att i nästa stund besöka någon som är gammal och ensam. Det jag gör betyder skillnad för en annan människa och jag får vara ”Guds händer och fötter”.

Malin berättar att hon och övriga i diakonala teamet får handledning hos Självårdscentrum med jämna mellanrum där de kan få stöd i svåra frågor.

– Sen är det ju också så att vi har möjlighet att lägga över till Gud, det som är svårt och tungt att bära.

Trygg i dig själv

För att jobba inom diakoni behöver man vara trygg i sig själv och inte ha för mycket eget att bära på, menar Malin.

I Alvesta kommun är vi många olika föreningar och organisationer som arbetar tillsammans med kommunen för att ha en god beredskap för att göra det bättre där vi är – både lokalt och globalt.

Malin berättar att i Alvesta är barnfattigdomen större än riksgenomsnittet.

– Det är därför vi samlar in julklappar och delar ut till barnen vid jul. ■

UTBILDNING TILL DIAKON

Läs mer på <https://www.svenskakyrkan.se/utbildningsinstitutet/att-bli-diakon> eller kontakta Malin Hjertquist tel 0472-177 80

**NILS-ERIK PERSSON;
VICE ORDFÖRANDE I KYRKORÅDET,
GUDSTJÄNSTVÄRD OCH KÖRSÅNGARE**

Bidrar med ledarerfarenhet och får mer än han ger!

Text och bild: Ulla Sigfridsson

Nils-Erik Persson har en lång bakgrund som ideell. I sin barndoms Linneryd var han aktiv både inom fotboll och ishockey.

– Ville man ha något gjort, fick man göra det själv. Det var inga föräldrar som hade tid att hjälpa till, så vi klippte gräs på sommaren och spolade is på vintern, och väntade oss ingen betalning för det. Så var det på den tiden. Jag var även aktiv i nykterhetslogen.

Nisses mormor gick i kyrkan på söndagarna och hans mamma var aktiv inom församlingsrådet. Hon var också duktig på att sjunga och spela och vikarierade ibland som kyrkomusiker.

– Jag minns en gång när strömmen hade gått, då fick jag följa med och trampa så att orgeln fick luft.

Körsången öppnade dörren

Körsången blev Nisses egen inkörssport till kyrkan, först barnkören och senare ungdomskören.

– Stiftets bästa ungdomskör skulle utses eftersom den på den tiden mycket kända sångerskan och skådespelaren Ingeborg Nyberg, skulle komma till domkyrkan i Växjö och sjunga. Jag tror det var 1956. Kören jag var med i blev uttagna och det var stort ögonblick när vi fick stå där bakom henne, i den fullsatta kyrkan, och ”doa” i bakgrunden, säger Nisse med ett leende.

Vid 18 års ålder lämnade Nisse Linneryd för att utbilda sig. Genom åren har han och hans familj flyttat runt i Sverige på grund av olika chefsjobb som Nisse haft inom bankvärlden.

Mycket arbete

– Under de åren blev det inte så mycket ideellt arbete för min del. Jobbet och familjen tog den mesta tiden. Men när vi bodde i Malmö gick jag faktiskt med i en kör, eftersom jag saknade sången. För 40 år sedan flyttade vi till Alvesta. Då engagerade jag mig främst i barnens idrotter och hjälpte till med många olika saker som ideell.

Bankchefsjobbet tog mycket tid, men en dag, år 1985, blev Nisse tillfrågad om han ville gå med i Allbo barockkör, och på den vägen är det. Numera sjunger han även i Akademiska kören och då och då även i Alvesta församlings kyrkokör.

– Min fru var sjuk i Parkinsons sjukdom i över 30 år, och körsången blev som en oas för mig. Det är också viktigt för mig, som alltid har arbetat mycket, att ha en andlig del i mitt liv. Det är en trygghet att få gå i kyrkan och ha något att tro på. Det är så mycket som pockar på numera och vi behöver lugna ner oss och få möjlighet att känna efter.

Framtidens kyrka

2017 blev Nisse kontaktad av Ingrid Löfkvist som arbetade med valberedningen i nomineringsgruppen Kyrkans Framtid inför kyrkovalet. Hon ville att Nisse skulle engagera sig i Kyrkorådet.

– Jag funderade ett tag. Redan 1985 kom jag med i Alvesta samfällda kyrkoråd och var dess ordförande 1986-88, men då fanns inte riktigt tiden, men nu kände jag att det kanske var dags, så jag tackade ja.

Nisse har lång erfarenhet från olika styrelser och han har varit ordförande i många av dem. Bland annat var han med och startade upp StyrelseAkademien.

Strukturerad och lugn

– Jag tänker att min erfarenhet kan vara bra i kyrkorådet. För mig är det viktigt med struktur och att följa upp fattade beslut. Som person är jag lugn och hetsar inte upp mig i första taget och jag kan ställa saker i relation till annat.

Att arbeta som ideell har gett Nisse mycket genom åren.

– Ibland när jag skulle ge mig iväg på något uppdrag har jag känt att jag inte riktigt orkat. Men när jag väl kommit iväg så har det alltid gett mig mer än jag själv gett. ■

**IRENE NIEMI;
GUDSTJÄNSTVÄRD, INGÅR I DIAKONIGRUPPEN
OCH ÄR VÄRD I KYRKAN MITT I BYN**

Utanför dörren försvinner krämporna!

Text och bild: Ulla Sigfridsson

– Vad du är ute på mycket, brukar en del säga till mig. Men då svarar jag att så snart jag fått på mig kappan och kommit utanför dörren, då försvinner alla krämporna.

Söndagsskola med grannflickorna

– Jag brukar säga att jag började söndagsskolan innan jag minns det. Grannflickorna tog med mig dit när jag bara var sådär tre, fyra år. Deras föräldrar var djupt religiösa precis som min mormor och morfar.

Irene är född och uppvuxen i samma hus som hennes far en gång växte upp i med sina 13 syskon.

– Lekarydsvägen är hemma för mig, precis som kyrkan och församlingshemmet. Jag minns till och med när det byggdes. Där gjorde jag, som 10-åring, min debut som sångerska. Ansgars* hade julfest och jag fick stå där alldeles själv på scenen, utan musikackompanjemang, och sjunga Barnatro. Det var ett stort ögonblick.

Musiken som en röd tråd

Musik och sång har funnits med Irene sedan barnsben. När hennes egna barn var små fanns det inte alltid så mycket pengar och då brukade Irene och hennes barn sjunga in sånger på ett kassetband som morfar och mormor fick i julklapp.

– Jag lärde mig spela gitarr i Filadefiakyrkan. Tre av mina farbröder var med i Alvesta dragspelsklubb så den vägen kom jag in på att själv spela dragspel. Jag gick en termin i musikskolan för att lära mig men sen ville jag göra på mitt sätt. Fiolspel började jag med senare i livet och nu är jag med i Ljunby spelmanslag. Vi är ofta i väg på spelmanstämmer och spelar.

Irene har varit ute mycket och sjungit och spelat, i olika konstellationer, på äldreboende och olika fester. Nu leder hon ibland sånggudstjänster, på äldreboende och i Kyrkan Mitt i Byn, inom Alvesta församling.

Ledare i söndagsskola

Irenes bästa kompis var dotter till en präst och tillsammans var de ledare för söndagsskolan några år efter konfirmationen.

– Jag fick familj ganska tidigt och under en lång period fanns det bara tid för dem och mitt engagemang i kyrkan var ganska sporadiskt. Jag har också jobbat inom äldreomsorgen i många år, och valde att jobba natt, för då fick man mer tid med de boende. Jag brukade sätta mig på sängkanten och lägga armen om dem och fråga hur det var. Vi satt och småpratade en stund och sedan somnade de ofta lugnt och gott.

Blev inbjuden av Annesophie

På 70-talet var Irene med som ledare för Kyrkans barntimme, det var vid samma tid som hennes egna barn började gå dit. Men sen dröjde det ända till 2015 innan hon engagerade sig som ideell igen och det var efter ett besök hos prästen Annesophie i samband med att Irenes sårbo blivit sjuk.

– Jag berättade för Anso att det var som att komma hem när jag besökte henne i prästgården. Min mor städade där förr i tiden och även jag har varit med och hjälpt till att knäskura golvet. Anso tyckte att jag skulle komma med i hennes gudstjänstgrupp och på den vägen är det. Efter ett tag bestämde jag mig för att även hjälpa till i diakonala gruppen och som värd i Kyrkan Mitt i Byn.

Glädjen att hjälpa andra

– Det bästa med att vara ideell i kyrkan är att jag får möjlighet att hjälpa och glädja andra. Jag har också fått många nya vänner. Det är roligt att vara delaktig i verksamheten och i församlingen. ■

* Svenska kyrkans scoutrörelse mellan 1946-1993.

**ELIN ANDERSSON, 40 ÅR;
LEDAMOT I KYRKORÅDET, GUDSTJÄNSTVÄRD OCH ORDFÖRANDE
I KVENNEBERGA KAPELLFÖRENING. GIFT OCH HAR FYRA BARN,
ARBETAR SOM SJUKSKÖTERSKA I LJUNGBY.**

Ideellt arbete blev en väg till vänner!

Text och bild: Ulla Sigfridsson

– Under hela min uppväxt har jag gått i kyrkan tillsammans med min mamma, som tjänstgjorde både som gudstjänstvärd, ordförande i kyrkorådet och veniat (*en person som har specialtillstånd av biskop/kyrkoherde att predika i gudstjänster*) i Odensjö församling, där jag växte upp. Idag är mamma utbildad präst och hon har döpt våra barn.

Att vara fyra barnsmamma, jobba som sjuksköterska och ha flera ideella uppdrag innebär planering.

– Livspusslet är inte alltid enkelt att få ihop, det gäller att prioritera det som är viktigt. Jag kollar exempelvis aldrig på tv-serier och håller inte till på sociala medier. Att vara ideellt engagerad ger så mycket tillbaka och man träffar så många trevliga människor.

Inga kristna barn

När Elin var barn och gick i grundskolan var hon den enda som var aktivt kristen.

– Länge trodde jag inte att det fanns några kristna barn och jag kände mig lite utanför. När jag började gymnasiet ändrades bilden och jag gick med i en kristen förening som heter Arken. Under tiden jag pluggade i Göteborg och Stockholm fortsatte jag att vara gudstjänstvärd hemma. Jag började redan som 18 åring.

Elin och hennes man längtade ut på landet och hittade sitt hus ute i Forssa strax utanför Alvesta.

– Jag är uppväxt med jord- och skogsbruk och ville ge mina barn en liknande uppväxt, även om vi själva inte jobbar inom det området. Det finns mest fördelar att bo som vi gör, nära djur och natur.

Kyrkan en väg till vänner

Eftersom Elin alltid varit aktiv i kyrkan började hon fira gudstjänst i sin nya hemkyrka i Hjortsberga.

– Jag frågade gudstjänstvärden som tjänstgjorde om de inte behövde bli fler, för i så fall ville jag gärna ställa upp.

Han blev glad och sa att det är inte så ofta som de får den frågan så självklart var jag välkommen. På den vägen är det. Genom mitt ideella engagemang har jag lärt känna många nya trevliga människor.

Leder och styr

Efter något år tillfrågades jag om jag ville vara med i kyrkorådet och nu har det gått sju år sen jag kom med. Jag tror att jag bidrar mest med mitt eftertänksamma sätt. Jag lyssnar gärna och tänker till innan jag säger något och har en god förståelse för andra människor.

Elin är också ordförande i Kvenneberga kapellförening sedan något år tillbaka. Det är föreningens styrelse som driver kapellet och tjänstgör både som gudstjänstvärdar och vaktmästare, vilket innebär att de ringer i klockan, sköter ljud och ljus – både vid gudstjänster, dop och vigslar.

– Det är både roligt och omväxlande. Vi i styrelsen turas om, och vi brinner verkligen för vårt kapell och känner oss hemma där. Vem som helst är välkommen att bli medlem i föreningen.

Kyrkan i framtiden

– Jag tror att vi inom tio år kommer att se mer diakoni ute i samhället och att vi är fler ideella. Mycket i vår församling är bra och vi har en hög dopstatistik och många ungdomar som konfirmeras. Vi har en fin barn- och ungdomsverksamhet.

Utöver engagemanget i kyrkan är Elin också engagerad som sekreterare i Hjortsberga gymnastikförening och hennes man är aktiv i hembygdsföreningen.

– Man kan inte engagera sig halvhjärtat, säger Elin med ett stort leende. ■

**GUSTAV JOHANSSON, 18 ÅR;
UNGDOMSLEDARE I FYRA ÅR. LEDARE FÖR KILLGRUPP I TVÅ ÅR.
KOMMER ATT VARA TRAINEE I ALVESTA FÖRSAMLING UNDER HÖSTEN 2020/VÅREN 2021. BOR I BENESTAD UTANFÖR ALVESTA.**

Att vara ledare för killgruppen är det bästa jag gjort!

Text och bild: Ulla Sigfridsson

– Du måste konfirmera dig, sa Gustavs morfar till honom, mest på skoj. Familjen hade ingen speciell relation till kyrkan, förutom från bröllop, dop och begravningar.

– Jag lovade morfar att jag skulle konfirmera mig, och så blev det. Mamma var med mig varje gång vi skulle fira gudstjänst och nu går vi ibland till kyrkan tillsammans, även om det inte blir så ofta. De flesta av mina kompisar var också med i konfirmandgruppen och vi fick en annan djupare relation där. I skolan spelade de flesta en roll för att passa in och inte sticka ut. Men i konfirmandgruppen föll allas roller av och vi brydde oss inte. Jag fick bättre självförtroende och grupptricket hur man skulle vara minskade.

Ungdomsledare

Under konfirmandtiden såg Gustav hur roligt de unga ledarna verkade ha det när de var med konfirmanderna på olika läger.

– Jag kände att jag gärna ville vara med där så när jag blivit konfirmerad gick jag med i ungdomsledargruppen. Min kusin var redan med och vi hade alla så kul i gruppen. Det var också bra att få lära känna dem som var några år äldre. Ungdomsledarna träffas en gång i veckan, och börjar alltid med att fira ungdomsmässa. Sen finns tid för prat, allvar och skoj.

Killgruppen

Under två år var Gustav med som ledare för en killgrupp, med killar från årskurs sex och sju, tillsammans med en pedagog från Alvesta församling.

– Det är det bästa jag har gjort. Vi fick en bra personlig relation, killarna och jag, och de såg mig som någon slags förebild. Vissa har jag kontakt med fortfarande. Många gånger pratade vi om sådant som de inte pratade med den vuxna ledaren om. I och med att man följde killarna under ett helt år fick man också se hur de utvecklades och växte. Det var det bästa! Tyvärr fick jag hoppa av som ledare eftersom jag inte fick ihop det med mitt schema i skolan,

men jag hoppas få möjlighet att komma tillbaka nu när jag är klar med min utbildning.

Trainee i församlingen

De flesta av Gustavs klasskompisar kommer att studera vidare direkt, men inte han.

– Jag kände att jag behövde en paus och en helt vanlig vardag så jag sökte som trainee i församlingen och fick platsen. Det ska bli spännande att vara där under nästan ett år.

Hur det blir sedan har Gustav inte bestämt ännu. Han har läst ett internationellt program och kommer att studera vidare om något år, men om det blir i Sverige eller utomlands får framtiden utvisa.

Politiskt intresserad

– Min morfar var mycket politiskt intresserad och vi pratade ofta om politiska ämnen. Jag var hos mormor och morfar varje dag, de bodde bara ”en åker” bort. Nu är båda döda och jag saknar dem mycket.

Gustavs och hans morfars diskussioner om politik skapade ett intresse hos honom och det är inom det området han tror att han kommer att jobba om tio år. Kanske som riksdagsman, på UD eller kanske på något departement.

– Jag är intresserad av frågor om jämställdhet och miljö. Jag tycker exempelvis vi ska sluta flyga och åka tåg istället, säger Gustav bestämt. ■

FAKTA OM TRAINEE I SVENSKA KYRKAN

Programmet är en del av Växjö stifts rekryteringsstrategi, som ingår i Växjö stifts framtidsarbete. Trainee är en praktik och en möjlighet för personer mellan 18 och 25 år att prova på att arbeta i Svenska kyrkan under tio månaders tid.

Traineen följer olika yrkesgrupper i deras arbete till vardags och på helger. En handledare bistår under hela perioden. Alla traineer genomför studier i kyrkans grundkurs och har träffar vid St: Sigfrids folkhögskola.

Till dig som ska hålla dig hemma

Anledningen till att regeringen gett direktivet att äldre och andra riskgrupper skall hålla sig hemma är att vårdens kapacitet inte räcker till för ett stort antal patienter som kräver intensivvård. Genom att stanna hemma gör du en insats både för sjukvården och dina medmänniskor!

Men det är en stor omställning att hålla social distans som många får göra med anledning av coronavirusets snabba spridning. Isoleringen i hemmet kan i längden upplevas som mycket påfrestande. Här nedan finns tips på vad du kan göra.

1. SÄTT DAGLIGA RUTINER OCH FÖLJ DEM

Det är lätt att man tappar sina rutiner, så ruta in din dag, särskilt när det gäller mat och sömn.

- Ställ väckarklockan på samma tid varje dag och var noga med sömnen. Ät på bestämda tider. Var extra nog med hygien.
- Gör ett dagsschema. Ruta in dagen och bestäm vad den ska innehålla inkl motion.
- Tar du mediciner, se till att ha extra koll på dem. Det är lätt att bli dagvill när den ena dagen är den andra ganska lik.

2. SE TILL ATT HÅLLA IGÅNG KROPPEN

Motion motverkar faktiskt nedstämdhet och depression.

- Se till att stå upp eller röra dig så mycket som möjligt.
- Tag en promenad minst varannan dag, men promenera helst där det inte är så mycket folk.

3. HÅLL KONTAKTEN MED FAMILJ OCH VÄNNER

Det är viktigt att hålla fast vid kontakten med släkt och vänner.

- Ring någon. Bara att höra en annan människas röst kan få humöret att vända uppåt.
- Fundera på vilka av dina vänner som kan känna sig ensamma. Ta gärna upp kontakten med gamla vänner som du inte pratat med på länge.
- Skriv brev. I tider av sms och mejl är det fantastiskt att få ett helt vanligt pappersbrev. Men använd också den moderna teknologin, dator och mobil, som att chatta, messa och använda videosamtal. Det finns enkla funktioner för det i de flesta mobiltelefoner/datorer.

4. HÅLL DIG INFORMERAD OM LÄGET "DÄR UTE"

Om du upplever att du missar mycket av vardagspratet så finns det sätt att inte känna sig så isolerad.

- Se till att framför allt hämta information från kanaler som publicerar faktagranskade uppgifter, t ex krisinformation.se. Var källkritisk. Allt som står på nätet är nämligen inte sant!
- Läs dagstidningen varje dag – i pappersform eller på nätet. Där står mycket annat viktigt som inte handlar om coronaviruset.

5. PÅMINN DIG OM ATT DET DU GÖR ÄR VIKTIGT

När det känns jobbigt hemma, motivera dig med att du ökar chansen för att någon annan inte ska råka riktigt illa ut. Du gör faktiskt en god gärning.

- Påminn dig själv att du genom att stanna hemma gör en samhällsinsats för både vården och alla dem som är i riskgruppen. Då kan det jobbiga bli något positivt.
- Våga säga emot dem som säger att de struntar i myndigheternas direktiv. Somliga säger "det spelar ingen roll om jag blir sjuk". Men det gör det eftersom vi behöver se till att alla som blir allvarligt sjuka kan få vård.

6. PASSA PÅ ATT NJUTA OCH FÖRKOVRA DIG

Nu har du chansen att ta igen det du missat när du varit upptagen med annat.

- Läs böcker och lyssna på musik.
- Se på film. Vad passar väl bäst som avslutning på kvällen än en riktigt bra rulle? SVT Play, video, dvd eller streamat spelar ingen roll.
- Ät och drick gott. Hur ofta är inte tiden för knapp för att laga god mat? Duka med finporslinet, ät, drick och njut.
- Fördjupa dina kunskaper eller lär dig något nytt. Fundera över dina intressen. Varför inte gå en internetkurs?

7. TA ITU MED SÅDANT SOM INTE BLIVIT AV

Nu har du chansen att bli av med "dåliga samveten".

- Rensa hemma. Städa i skafferi, frys och köksskåp. Gå igenom papper i mappar, lådor och högar. Vilken lättnad!
- Sortera ut böcker du läst eller aldrig kommer att läsa.
- Rensa i garderoben och skänk till second hand, kanske finns det någon som vill ha dina utsvängda jeans från 1977.
- Rensa i datorn, där finns säkert en massa inaktuella dokument och nedladdade filer som du glömt att du ens hade.

8. SIST MEN INTE MINST: VÅGA BE OM HJÄLP!

Kriser har en tendens att ta fram det bästa hos de flesta människor. Bland dem som inte måste hålla sig hemma finns det många som bara blir glada över att få hjälpa dig eller någon annan i din situation.

- Be om hjälp med till exempel matinköp. Kanske kan inte en person lösa allt åt dig, men är det flera som kan hjälpa dig blir det enklare.
- Du har säkert grannar i trappuppgången som du tycker är trevliga och litar på. Våga fråga dem om hjälp med inköp och småärenden. Det är inte hela världen om de inte kan.
- Om du känner dig ensam eller orolig läs mer på sidan 15. Det brukar alltid kännas bättre när man fått prata med någon om sina problem eller sin oro.

Sånger och psalmer för livet

Söndag 2 aug kl 19.00 i Lekaryds kyrka

Årets program "Sånger och psalmer för livet" innehåller både kända och mindre kända verk av våra sakrala sångskatter. Det är sånger som betytt mycket för människor i olika skeden av livet och som berör och engagerar.

Susanne Hallström har hela livet varit intresserad av sång och musik. Hon har under årens lopp framträtt som solist och även varit verksam som körledare.

Christina Holmén är lågstadielärare i grunden och har använt sitt musikaliska intresse i skolans värld. Hon spelar både orgel och piano och har också varit körsångare i olika kyrkliga sammanhang.

Lars Jöneteg har varit violinist och violinpedagog hela sitt yrkesliv. Sedan många år tillbaka brukar han samla några musikvänner runt sig och göra ett program för musikandakter sommartid.

Pärlor från stormaktstiden

Söndag 9 aug kl 19.00 i Lekaryds kyrka

Matilda och Mikael Bremer bjuder på ett omväxlande och högklassiskt program, med sånger och högklassig musik, ett strövtåg i den vidunderliga barockens historia.

Matilda och Mikael, som är gifta med varandra, har spelat tillsammans i många år, och båda är aktiva som solister, kammarmusiker och pedagoger.

Matilda är blockflöjtist med barockmusik som specialitet. Hon är också folkmusiker och sångerska och är särskilt förtjust i småländska låtar från 1700-talet och sjunger gärna repertoar från både slott och koja.

Mikael är mångsidig gitarrist som gärna spelar musik av både äldre och modernare tonsättare. Han har en stor förkärlek för J. S. Bach, men spelar även gärna klassisk spansk gitarrmusik.

Min Vän! Säg det igen!

Söndag 16 aug kl 19 i Lekaryds kyrka

Maria & Jocke möttes första gången i Moheda kyrka våren 2017. De sjunger och spelar från hjärtat om det som vi alla behöver höra igen och igen och igen.

Livet som frilansande trumpetare tar **Jocke Wickström** till olika hörn av vårt land. Jazz, soul, funk eller musikal, allt är lika viktigt och roligt. Han driver flera egna projekt där han samarbetar med andra musiker. Jocke jobbar även deltid som brasspedagog på Alvesta Musikskola och undervisar trumpetelever på Sankt Sigfrids folkhögskola.

Maria Bertilsson Panagou är klassisk pianist och sångerska. Hon är uppvuxen i Alvesta och utbildad vid Musik-konservatoriet i Danmark. Hon har bland annat arbetat som konsertpianist, ackompanjör, operarepetitör, sångerska och musiklärare. Nu jobbar hon som kantor i Vislanda-Blådinge församling men är även verksam som ledare för olika musikaliska projekt.

KONTAKT

Kyrkliv i ALVESTA FÖRSAMLING

Utges av: Alvesta församling
Ansvarig utgivare: Elisabet Cárcamo Storm
Tel. 0472-177 86
elisabet.carcamo.storm@svenskakyrkan.se
Redaktör Ulla Sigfridsson

Produktion: Löwex Trycksaker AB
Omslagsfoto: Ulla Sigfridsson
Upplaga: 5100 ex
Tryck: Lindströms Tryckeri, Gemla
Distribution: Point Logistik

ÅK KYRKBIL

Om du inte kan ta dig till kyrkan på annat sätt kan du boka kyrkbil till vissa gudstjänster, se information på gudstjänstsidan. Det kostar inget att åka kyrkbil. Bokning görs senast 1,5 timme före gudstjänsten direkt hos Alvesta taxi på tel 19100 och hållplatserna är:

Ica, vid miljöstationen, 88:an, Rådmannen/Värendsgatan, Bryggaren, Högåsen, Hamrarna, korsningen vid Hyllteknik, Odlingsvägen, vid miljöstationen

När det serveras kyrkkaffe eller kyrksoppa efter gudstjänsten kan du boka hemresan antingen direkt när gudstjänsten slutar eller efter måltiden.

Alla behöver vi någon

Någon att tala med, hemma eller på sjukhuset. Hjälptill vårdcentral och sjukhus, apoteksärenden eller liknande.
- Hör av dig, vi finns till för dig.

Diakonala Teamet & Diakonigruppen

Malin Hjertquist tel 17780
Maria Magnusson tel 17788
Markus Stenkilsson tel 17782

SWISHA GÄRNA!

I Alvesta församling erbjuder vi möjlighet att swisha när du vill lämna kollekt. Våra swishnummer är:

Alvesta kyrka 123 023 0375
Skogskyrkan 123 170 6639
Lekaryds kyrka 123 371 8442

Hjortsberga kyrka 123 291 8696
Härlövs kyrka 123 465 7110
Kvenneberga kapell 123 664 1849
Kyrkan Mitt i Byn 123 267 8498

Svenska kyrkan

ALVESTA FÖRSAMLING

Här når du oss:

EXPEDITION Mån, tisd, tors, fre kl 10-12

Telefon: 177 70

Kanslist: Cilla Björknert

Besöksadress: Kyrkans hus,

Prästgårdsvägen 6, Alvesta

Postadress: Box 177, 342 22 Alvesta

Bokning av lokaler 177 70

E-post: alvesta.pastorat@svenskakyrkan.se

E-post till anställda:
fornamn.efternamn@svenskakyrkan.se

KYRKOHERDE

Elisabet Cárcamo Storm 177 86

KOMMINISTER

Annesophie Färdigh 177 98

KYRKOKAMRER

Mats Edenvärn 177 73

EKONOMIASSISTENT

Lilian Hedstig 177 71

KOMMUNIKATÖR/ADMINISTRATÖR

Anne Björk 177 93

DIAKONALA TEAMET

Malin Hjertquist 177 80

Markus Stenkilsson 177 82

Maria Magnusson 177 88

PEDAGOGER

Helena Kronstrand 177 76

Christina Elmersson 177 78

KANTORER

Mia Claesson 177 75

Gunilla Erikson 177 74

ARBETSLEDARE KYRKOGRÅRD

Mikael Hjertquist 177 94

VAKTMÄSTARE

Skogskyrkogården 177 96

Lekaryds kyrkogård 177 96

Alvesta kyrkogård 177 91

Härlövs kyrkogård 177 91

Hjortsberga kyrkogård 177 95

Kvenneberga kyrkogård 177 95

FÖRSAMLINGSVÄRDAR

Linda Ahlberg 177 99

Linda Rydström 177 77

KYRKSKOLAN

Christina Elmersson 177 78

www.svenskakyrkan.se/alvesta

NÄSTA NUMMER AV *Kyrkliv i*
ALVESTA FÖRSAMLING
KOMMER UT 1 SEPTEMBER

GUDSTJÄNSTER

I FÖRSAMLINGEN VÅREN & SOMMAREN 2020

För att förhindra smittspridning av Covid 19, firar vi sedan den 6 april inga offentliga gudstjänster i Alvesta församling. Det var med stor sorg som jag som kyrkoherde fattade beslutet veckan före påsk. **Jag hoppas att vi så snart som möjligt ska kunna öppna upp vårt gudstjänstfirande igen – och när så sker, annonserar vi i alla lokala tidningar, på vår hemsida och på sociala medier.**

Under tiden hänvisar jag till de fina gudstjänsterna på SVT2 kl 10 på söndagar. Det går att känna gudstjänstgemenskap och glädje även hemma i TV-soffan. Och så kan man ju dricka kyrkkaffe under tiden! Om man föredrar att lyssna på radio, sänder P1 också gudstjänst varje söndag kl 11.

Vi spelar in korta andakter, som läggs ut på församlingens hemsida och på facebook varje söndag kl 11. **www.svenskakyrkan.se/alvesta**

Vi fortsätter att fira gudstjänst och be för vår värld – om än på ett annorlunda sätt. Gud välsigne er!

/Elisabet Cárcamo Storm, kyrkoherde

VIKTIGA KONTAKTER

Covid-19 har förändrat livet för oss alla, över hela världen och i vårt samhälle. Med virusspridningen förändras också vårt sätt att arbeta inom Svenska kyrkan.

Forskning visar att utsattheten ökar för kvinnor, barn och HBTQ-personer i form av våld, övergrepp, tystnad, osynliggörande och missbruk när människor tvingas vara hemma i större utsträckning.

Alvesta församling erbjuder personer i riskgrupp, som inte har anhöriga i närområdet, hjälp med inköp av matvaror eller apoteksärenden. Behöver du hjälp, eller vill du bara prata en stund, kontakta Malin Hjertquist – Diakonala Teamet tel 0472- 177 80. Behöver du samtala med en präst, kontakta pastorsexpeditionen, tel 0472- 177 70, så blir du kopplad vidare.

Omsorgsförvaltningen i Alvesta kommun har öppnat en telefonlinje för de som tillhör en riskgrupp och känner sig oroliga med anledning av covid-19. Du kan få svar på frågor, information om covid-19 och smittspridning, och få hjälp att komma i kontakt med rätt person inom kommunen. Telefonlinjen är öppen måndag-fredag kl. 10.00–12.00. Monica Carlberg tel 0472-155 75 eller Susanne Ek Lund tel 0472-155 23.

Jourhavande präst nås via 112, som kopplar vidare till jourhavande präst. Samtalet spelas inte in och syns inte på telefonräkningen. Chatt eller digitalt brev krypteras och försvinner när chatten stängs ner eller brevet tas bort. Varje dag 17.00–08.00

Kyrkans SOS är en kris- och samtalsjour inom Svenska kyrkan. Känns livet svårt? Vill du prata med en medmänniska? Vi lyssnar på dig! Tel 0771-800 650, vardagar 13.00–21.00, lördag-söndag 16.00–21.00.

Kvinnojouren Blenda erbjuder skyddat boende för kvinnor som utsätts för våld i nära relationer och deras barn. Tel 0470-488 18

Bris Barnens rätt i samhället. Här kan du som är upp till 18 år prata med kurator, eller prata med andra unga i Forum. Ring 116 111, eller www.bris.se

Familjefrid i Växjö

Familjefrid ger stöd och hjälp vid våld i nära relationer. Tel 0470-79 60 47, kl 8-17 alla vardagar. Personer som är oroade för sig själva eller någon närstående, kan kontakta oss för rådgivning, stöd och avlastande samtal. Familjefrid hänvisar vidare till socialtjänst, hälso- och sjukvård samt polis, vid behov.

Sommar, sommar

*Smaka på det ordet, det smakar smultron, det doftar schersmin.
Lyssna till det ordet, hör fågelkvitter och lekande barn,
det andas gemenskap och frihet.
Känn på det ordet, det är mjukt och skönt.
Se på det ordet, det är vackert och lyser av ljus och värme.
Kort sagt ett ord som vi älskar – en tid vi ser fram emot.*

I skrivande stund är vår värld i kris. Ett okänt virus vid namn Corona har angripit vår livsmiljö. Orsakar oro, sjukdom och död. Vår frihet är begränsad, gemenskapen med vänner, nära och kära likaså. Allt måste göras för att hindra smittspridning. Tillvaron är överklig och obegriplig.

Samtidigt sjuder naturen av liv. Blommor knoppas, saven stiger, fåglarna bygger bo. Naturen förbereder sig på att klä sig i sommarkläder. Det hårda och frusna blir mjukt och vackert. Livet kan inte besegras, inte när det är vår! Även i det hårda kalla läget med karantän och ensamhet spirar kärlek och värme för att hjälpa medmänniskor. Kreativiteten är stor när det gäller att hitta på sätt att stödja och hjälpa. Det ger hopp och framtidstro. Kärleken lever!

Till våren hör också påsken, hand i hand med våren talar den om livets seger över döden. Från långfredag till påskdag, från död till liv, i det spänningsfältet lever vi. Sorg och glädje tillhör våra livsvillkor. På den äng som är våra liv växer vackra blommor men också tistlar. Där får vi vandra tillsammans i tacksamhet och glädje, dela tårar och skratt, sorg och glädje.

Låt oss ta emot sommaren som en gåva och ta med oss ljuset och värmen in i höstmörkret.

*Gud, Du som känner vägen över ängen vill du leda mig?
Jag ber inte om skydd mot alla tistlarna nej, låt mig röra vid dem de hör också hemma där men låt mig inte fastna i dem.*

Låt mig vandra stigen fram med vidöppna sinnen för det vidunderliga

*Låt mig gärna snubbla över stenarna men res mig igen.
Låt mig ibland få möta någon som vandrar på samma väg som håller min hand en bit och visar mig de knoppar som jag själv aldrig upptäckt.
Lär mig älska ängen för vad den är för allt som möter mig på vägen.*

Eva Jagrell

Med denna hälsning vill jag, oavsett hur coronaläget blir, önska er alla en härlig sommar.

Låt oss se bakåt med tacksamhet åt sidorna med kärlek, framåt med mod och tillförsikt och uppåt med hopp och förtröstan.

Eva Carlsson